

[Margrete Auken]

det var dengang også i orden at blive snuppet, men det var totalt forbudt at lave en ulykke, socialt set.

Der er det forhold, vi har med hastighederne i dag, hvor det er i orden at køre for stærkt, det er i orden at få en bøde, det er i orden at blive snuppet, bare man ikke laver en ulykke. Så skal man til gengæld tidoble straffen. Vi husker den unge mand, der kørte to børn ned ude på Vigerslev Allé, han kørte såmænd som alle de andre, han kom bare til at ramme to børn, og så skulle han altså have med den store pind. Det synes jeg også han skal have; jeg synes bare også, de pæne forældre og alle de andre, der kører ligesom den unge mand, også skulle have med den store pind i denne sammenhæng. Men kampagner vil hjælpe.

Jeg vil godt sige her, at Kristeligt Folkeparti har fuldstændig ret i, at vejkontundersøgelsen viste, at de helt unge altså simpelt hen er åbenlyst mere påvirkede, også ved de lave promiller, og har mindre rutine. Der kan vi altså allerede inden for den gældende lovgivning føre en skærpet sanktionspolitik, fordi det jo overordnet er sådan, at man ikke må have så meget alkohol i blodet, at man ikke kan køre bil på betryggende måde. Vi har jo også allerede det i dag, at 0,5 virker som strafgrænse, hvis der sker en ulykke; det synes jeg også vi skal have med i det her spil, fordi den er i og for sig indført. Vi er derhenne, hvor vi skal snakke om den generalpræventive virkning af at sætte promillegrænsen ned.

Det kommer jeg så til nu. Det, som er lidt forstemmende ved denne her færdselssikkerhedsdebat, er, at det tunge problem i færdselssikkerheden, nemlig at alle pæne mennesker kører rædselsfuldt, vil man ikke gøre noget ved, og så finder man nogle, man kalder synderne, det er de unge, og det er alkoholikerne. De har deres andel af det, men den er trods alt – i forhold til hvor den virkelig store del ligger – ikke den mest påfaldende.

Det er ikke det samme som at sige, at vi ikke skal gøre noget ved det for de unge. Det håber jeg også at Kristeligt Folkeparti og de andre ordførere kan høre. Men der er altså en tilbøjelighed til at finde nogle andre end sig selv, så man nogle gange har en fornemmelse af, at bare folk er ædru, så må de køre næsten ligesom de vil, og adskillige gør det jo også. Jeg skal ikke sige, at Kristeligt Folkeparti gør det. Jeg be-

mærkede engang, at Kristeligt Folkepartis ordfører sagde, hun aldrig var blevet overhalet af politiet, og det tydede på, hun kørte for stærkt, og der var almindelig enighed om i kommissionen, at dér var et eller andet, som man skulle kikke nøjere efter.

Det, vi kunne få ud af at sænke promillegrænserne – det synes jeg vi kan høre hele vejen rundt – er ikke færre ulykker. Det er muligvis en følelse af, at vi har været gode, at vi har gjort noget, at vi har sådan taget fat om problemet. Sagen er – det viste den store konference, som blev holdt i Justitsministeriets regi herinde for 22 måneder siden – at vi i denne sag har politiet imod os, og vi har befolkningen imod os. Det har vi også med hastighederne, så det burde ikke hyle mig ud. Men når vi oven i købet har det problem, at vi ikke engang har resultaterne på vores side, så er det altså svært at gå ud og tage den store kampagne.

Med hastighederne har vi så åbenlyst resultaterne på vores side. Det har vi ikke så åbenlyst med de lave promiller, og derfor er det altså en enorm kraftanstrengelse at bruge på noget, hvor virkningen mere er til ære for vores gode samvittighed og fine følelse end for færdselssikkerheden. Det synes jeg er et problem.

Nu er min tid udløbet, og da jeg i øvrigt ikke er så forfærdelig uenig i det, som de andre ordførere har sagt om de enkelte forslag, vil jeg lade det blive ved det.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er enig med den sidste ordfører i, at det er nogle mærkelige, forvirrende budskaber, der sendes ud fra Færdselssikkerhedskommissionens formand og andre. Det er sådan, at når det er politisk belejligt, udsender justitsministeren og andre nogle falske politiske budskaber til befolkningen. Det være sig miljøministeren, når det drejer sig om private brønde og tvangsundersøgelser, så kommer der pludselig et budskab om lettelser dér, eller justitsministeren, når det drejer sig om BZ'erne og f.eks. færdselssikkerheden.

Jeg får faktisk det billede, når man hører dem efterhånden og der i øvrigt ikke sker noget som helst, at jeg kommer til at tænke på ham, der sælger balloner inde i Tivoli, og de små børn, der får dem udleveret, som et øjeblik efter slipper dem, og så farer de op i luften og forsvinder